

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1527/2020
14.07.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела уношење опасних материја у Србију и недозвољено прерађивање, одлагање и складиштење опасних материја из члана 266. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног, адвоката Бранислава Манића и адвоката Бошка Дивца, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К 757/18 од 20.05.2020. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 122/20 од 12.10.2020. године и допунама захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Бошка Дивца од 08.04.2021. године и 22.06.2021. године у седници већа одржаној дана 14.07.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, поднети против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К 757/18 од 20.05.2020. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 122/20 од 12.10.2020. године у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног у преосталом делу одбацују.

II ОДБАЦУЈУ СЕ као неблаговремене допуне захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бошка Дивца од 08.04.2021. године и 22.06.2021. године, поднете против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К 757/18 од 20.05.2020. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 122/20 од 12.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву К 757/18 од 20.05.2020. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела уношење опасних материја у Србију и недозвољено прерађивање, одлагање и складиштење опасних материја из члана 266. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године у коју се урачунава време проведено у притвору од 18.07.2019. године до 09.06.2020. године као и време које је окривљени провео у екстрадиционом притвору од 18.06.2019. године до 18.07.2019. године. Окривљени је осуђен и на новчану казну у износу од 500.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. На основу члана 87. КЗ окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета означених на страни 3, став 2. изреке првостепене пресуде, те је одређено да ће се наведени предмети по правноснажности пресуде уништити. Окривљени је на основу члана 261. и члана 264. ЗКП, обавезан да сноси трошкове кривичног поступка који се састоје од трошкова вештачења и трошкова

спровођења окривљеног, о чијој висини ће суд накнадно одлучити посебним решењем, као и да плати трошкове паушала у износу од 30.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Кж1 122/20 од 12.10.2020. године, делимичним усвајањем жалби окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Бранислава Манића, првостепена пресуда је преиначена у делу одлуке о казни, тако што је окривљени за кривично дело уношење опасних материја у Србију и недозвољено прерађивање, одлагање и складиштење опасних материја из члана 266. став 1. КЗ за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, осуђен на казну затвора у трајању од једне године, у коју се урачунава време проведено у притвору од 18.07.2019. године до 09.06.2020. године као и време које је окривљени провео у екстрадиционом притвору од 18.06.2019. године до 18.07.2019. године, док су, жалба Основног јавног тужиоца у Панчеву у целости и жалбе окривљеног и његовог браниоца, адвоката Бранислава Манића у преосталом делу, одбијене као неосноване, а првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено су поднели:

-бранилац окривљеног АА, адвокат Бранислав Манић, из свих законом прописаних разлога, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење; и

-бранилац окривљеног АА, адвокат Бошко Дивац, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 11), члана 438. став 2. тачка 2) и члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Бошко Дивац, поднео је допуне захтева за заштиту законитости од 08.04.2021. године и 22.06.2021. године.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерке захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, не би било од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, те је након оцене навода у захтевима, нашао:

Бранилац окривљеног АА, адвокат Бошко Дивац у захтеву за заштиту законитости истиче да дело за које је окривљени осуђен правноснажном пресудом није кривично дело, већ привредни преступ, с обзиром на то да је окривљени правноснажном пресудом оглашен кривим због кривичног дела уношење опасних материја у Србију и недозвољено прерађивање, одлагање и складиштење опасних материја из члана 266. став 1. КЗ, јер је поступао супротно одредбама члана 36. и члана 59. Закона о управљању отпадом, а одредбама члана 88. став 1. тачка 7) и тачка 15) Закона о управљању отпадом, прописано је да ће се новчаном казном од 1.500.000,00 динара до 3.000.000,00 динара казнити за привредни преступ привредно друштво, предузеће и друго правно лице, ако складишти отпад на местима која нису технички опремљена за привремено чување отпада на локацији произвођача или власника и

другог држаоца отпада, у центрима за сакупљање, трансфер станицама и другим локацијама или по истеку прописаног рока за привремено складиштење (члан 36), односно ако обавља управљање отпадом без дозволе (члан 59), док је одредбом члана 88. став 3. истог закона, одређено да ће се новчаном казном од 100.000,00 до 200.000,00 динара, казнити за привредни преступ из става 1. тог члана и одговорно лице у привредном друштву, предузећу и другом правном лицу. На исту повреду закона указује у свом захтеву и други бранилац окривљеног, адвокат Бранислав Манић, наводећи да у радњама окривљеног нема елемената предметног кривичног дела већ да је у питању привредни преступ.

Изнете наводе захтева бранилаца окривљеног, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Радња извршења основног облика кривичног дела уношење опасних материја у Србију и недозвољено прерађивање, одлагање и складиштење опасних материја из члана 266. став 1. КЗ, састоји се у уношењу, противно прописима, у Србију радиоактивних или других опасних материја или опасних отпадака. Осим уношења, радњу извршења представља и превоз, прерада, одлагање, сакупљање или складиштење радиоактивних или других опасних материја или опасних отпадака. За разлику од увоза опасног отпада у погледу којег постоји апсолутна забрана, друге радње се могу предузимати под условима предвиђеним законом и другим прописима, тако да ово кривично дело постоји само ако се те радње врше противно прописима.

По налажењу Врховног касационог суда из чињеничног описа дела у изреци првостепене пресуде, произлазе сва законска обележја кривичног дела уношења опасних материја у Србију и недозвољено прерађивање, одлагање и складиштење опасних материја из члана 266. став 1. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом и то како објективна, која се односе на радњу извршења која се састоји у томе што је окривљени као директор привредног друштва „ББ“ ДОО, противно одредбама члана 36. и члана 59. Закона о управљању отпадом сакупио и складиштио отпад на начин што је без решења надлежног Министарства за заштиту животне средине на означеним локацијама складиштио предметни опасан отпад, а да за складиштење није имао издату дозволу надлежног Министарства за заштиту животне средине, тако и субјективна обележја која се тичу урачунљивости и умишљаја (свести и воље) окривљеног, за извршење дела, који укључује и свест о забрањености дела.

Стоје наводи захтева бранилаца окривљеног да описане кривичноправне радње окривљеног делом представљају и биће цитираног привредног преступа прописаног Законом о управљању отпадом. Међутим, имајући у виду да се у радњама окривљеног АА, стичу сва законска обележја кривичног дела уношење опасних материја у Србију и недозвољено прерађивање, одлагање и складиштење опасних материја из члана 266. став 1. КЗ, јер је окривљени противно прописима – одредбама члана 36. и члана 59. Закона о управљању отпадом, складиштио и сакупио опасан отпад, с обзиром на то да је пре извршења кривичног дела решењем Министарства пољопривреде и заштите животне средине од 10.11.2016. године одузета интегрална дозвола за сакупљање и транспорт опасног отпада на територији Републике Србије, коју је издало Министарство пољопривреде и заштите животне средине оператеру ББ ДОО, због непоступања у складу са условима утврђеним у издатој дозволи, те је овом привредном друштву забрањено сакупљање и транспорт опасног отпада на територији Републике Србије у време извршења предметног кривичног дела – у периоду од децембра 2016. године до 09.03.2018. године, за које кривично дело је окривљени гоњен од стране

надлежног јавног тужиоца и у односу на које је кривични поступак правноснажно окончан доношењем побијане другостепене пресуде, по оцени овога суда, чињеница што наведене радње окривљеног делимично садрже и обележја привредног преступа из Закона о управљању отпадом не искључује постојање предметног кривичног дела, па самим тим ни могућност гоњења за кривично дело пошто цитирана законска решења из Кривичног законика и Закона о управљању отпадом пружају тужиоцу могућност одређења коју врсту поступка ће покренути.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је наводе захтева бранилаца окривљеног којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, оценио као неосноване.

Браниоци окривљеног као разлоге подношења захтева за заштиту законитости наводе и повреду закона и то: бранилац окривљеног, адвокат Бранислав Манић, повреде закона из члана 12. и члана 14. КЗ, члана 16. став 2. и став 5. члана 19, члана 34, члана 68. тачка 7), тачка 8), тачка 9) и тачка 12), члана 82, члана 95, члана 125. став 1. члана 147, члана 217. став 3. члана 332, члана 397. став 4, члана 408, члана 438. став 2. тачка 2) и тачка 3), члана 438. став 1. тачка 11) и члана 455. тачка 3) ЗКП, члана 5. тачка 14) и тачка 28), члана 27. став 2. и став 5. члана 29, члана 33. став 1. тачка 1), члана 35, члана 36, члана 37, члана 59, члана 62, члана 72, члана 78, члана 88, члана 89. и члана 90. Закона о управљању отпадом и члана 137. став 1. Закона о облигационим односима, а бранилац окривљеног, адвокат Бошко Дивац, повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, које повреде сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, због чега су захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног у овом делу оцењени као недозвољени.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног АА, адвокат Бранислав Манић, истиче и повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, међутим, у образложењу захтева не одређује који доказ на коме се правноснажне пресуде заснивају сматра незаконитим нити образлаже у чему се састоји повреда закона да суд пресудом није потпуно решио предмет оптужбе.

Такође, бранилац окривљеног, адвокат Бранислав Манић, у захтеву за заштиту законитости истиче и повреду права окривљеног, садржаних у члану 21. Устава Републике Србије, члану 6. став 1. Европске Конвенције за заштиту људских права и основних слобода и у одредбама Закона о ратификацији Конвенције против тортуре и других сурових, нељудских или понижавајућих казни или поступака.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) тог законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Како наводи у захтеву браниоца окривљеног, адвоката Бранислава Манића, који се односе на повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, нису образложени, а у односу на повреде људских права окривљеног (члан 485. став 1. тачка 3) ЗКП), у захтеву се не истиче да су те повреде утврђене одлуком Уставног суда или Европског суда за људска права, нити је таква одлука приложена уз захтев, то захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката

Бранислава Манића, у односу на наведене повреде нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Испитујући допуне захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Бошка Дивца, Врховни касациони суд је нашао да су исте неблаговремене.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, прописано је да због означених повреда тог законика, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и за браниоца окривљеног с обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП, којим су права браниоца ограничена правима која у поступку има окривљени.

С обзиром на то да из списка предмета произлази да је окривљени АА, другостепену пресуду лично примио дана 06.11.2020. године, а да је његов бранилац, адвокат Бошко Дивац допуне захтева за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда поднео дана 08.04.2021. године и дана 22.06.2021. године, дакле по протеку законом прописаног рока из члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд исте оценио као неблаговремене.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 1), тачка 2) и тачка 3) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар - саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић